

تبیین رابطه کیفیت فضای باز مسکن و میزان اضطراب کودکان

بر مبنای نظریه رشد اریکسون

(مطالعه موردی: مجتمع های مسکونی در تهران)*

مهندس فاطمه مرتضایی منش**، دکتر کمال رهبری منش***، دکتر مصطفی کیانی****

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۰۷/۱۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۰۷/۰۸

چکیده

نظریه رشد اریکسون بیانگر اهمیت محیط زندگی و نقش بازی در دوران رشد کودک می باشد. این در صورتی است که فضاهای مسکونی امروز ما توانایی پاسخگویی به نیازهای طبیعی کودکانمان را ندارند. این پژوهش که با هدف تدارک محیطها و فضاهای مسکونی کارآمدتر و سالم تر و به تبع آن رضایتمندی ساکنان از مجموعه های زیستی انجام شده، به بررسی اثر ویژگی های فضاییاز مجموعه های مسکونی به عنوان یکی از عوامل محیطی، بر روی چگونگی رشد کودک می پردازد. با توجه به رویکرد بینرشته ای تحقیق، زمینه روان شناسی محیطی برای تبیین فرضیه و آزمون آن مناسب تشخیص داده شد. این پژوهش در پی پاسخ به این پرسش است که: آیا مجتمع های مسکونی آپارتمانی می توانند فضای مناسبی برای رشد کودکان فراهم کنند؟ روش تحقیق به کار گرفته شده توصیفی از نوع علی مقایسه ای می باشد. نتایج حاصل از تحلیل واریانس یک راهه و ضریب همبستگی پیرسون نشان می دهد که بین اضطراب کودکان و رضایت از فضای باز مجتمع های مسکونی به لحاظ آماری رابطه معنادار وجود ندارد.

واژه های کلیدی

روان شناسی محیط، مجتمع مسکونی، فضای باز مسکن، بازی کودک، اضطراب کودک

* این مقاله در راستای پایان نامه کارشناسی ارشد معماری نگارنده با عنوان «طراحی مجتمع مسکونی با رویکرد روانشناسی محیط و تأکید بر نظریه رشد اریکسون» به راهنمایی دکتر کمال رهبری منش و مشاوره دکتر مصطفی کیانی است که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات قزوین، ارائه گردیده است.

** دانش آموخته کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، قزوین، ایران. (مسئول مکاتبات)

Email: F.mortezaie@gmail.com

Email: Pr.rahbari@gmail.com

Email: Mkianie@hotmail.com

*** استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، قزوین، ایران.

**** دانشیار گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه تهران، تهران، ایران.